

Cilvēkiem ne vienmēr vajag zāles

Inta Daugule ir tas labais gariņš, kas palīdz lauku cilvēkiem atgūt veselību, sagādājot viņiem nepieciešamās zāles. Viņa vada divas aptiekas – Lūznavā un Ciskādos, kur savulaik dzīvojamajā mājā aptieku iekārtojusi viņas mamma, kas nu vietējiem iedzīvotājiem kļuvusi par lielu privilēģiju, jo sasirgušie pēc palīdzības var griezties arī ārpus darba – redzot Intu pie mājas rosoties pa savu sirdsmiera ostu - puķu dārzu vai pat vēlās nakts stundās, kad logos vēl spīd gaisma. Viņa nevienam neatsaka, jo daktera te uz vietas nav un farmaceits ir vienīgais glābiņš, kad nelūgta kādam piesakās slimība. Šobrīd Intas Daugules domas aizņemtas arī ar Eiroparlamenta vēlēšanām, jo viņa ir pagasta vēlēšanu komisijas vadītāja.

Kāds bijis jūsu ceļš līdz darbam farmācijā?

Ir aktieri un dakteri vairāk sapaudzis, ar es turpinu īmenes tradīcijas, jo mana mamma bija farmaceite. Viņa –eit, Ciskādu aptiekā, ir nostrādājusi visu mūžu. Kad Latvija atguva neatkarību, mamma te iekārtoja un atvēra aptieku, kas bija individuālais uzņēmums. Piedzimu neapņēmu vietu, kur tāpašlaik atrodas, mazliet tālāk, tā tur blakus ar dzīvokli, un mamma aizlika durvis priekšā, lai es nerīpotu uz aptieku. Uz aptiekas mājuprīcā mies, kad man bija trīs gadi. Kad pieaugu un izskolojos, kļuva laiku strādājuma kopā. Vispirms bija filiāle Sakstagalī, bet tur telpas vairs neatbilda prasībām, un viņa prīcā uz Lūznavu. Tolaik izskanēja ziņas, ka vadītājas aptiekas var būt tikai cilvēkiem ar augstāko izglītību, kuras ne mammai, ne man nebija, tādēļ vajadzēja iet mācīties. Tā kā Rīga bija tālu un bērni vēl pavisam mazi, iestājās Rīzeknes augstskolā un neklātienē ieguvu bakalaura grādu vides zinātnē. Programmā bija daudz mācīšanās stundu, un iepriekšējās zināšanas medicīnas skolā lieti noderēja mācīšanās augstskolā. Pēc tam mamma aizgāja pensijā, tādēļ es tagad viena savu darbu nedēļu daļu divas dienas nedēļas pavadu Lūznavā, pārējās Ciskādos.

Latvijā pastāv daudzas aptieku apvienības. Kāpēc izvēlējāties būt tieši *SirdsAptieka* aptieku apvienībā?

Neviena cita aptieku apvienība tāpatākam nemaz neaicināja, jo lauku aptiekas jau nav paši izdevušas maz klientu skaita dēļ. Tādēļ sāku lielu paldies *SirdsAptieka* aptieku apvienības kolektīvam par to, ka viņi atbalsta mazās aptiekas, jo, tikai pateicoties viņiem, –eit laukos vēl varam pastāvēt. Notiekot kases aparātu reformai, vienīgi ar *SirdsAptieka* aptieku apvienības atbalstu varēju iegādāties jaunu kases aparātu un skeneri, ko, rūpējoties par zūliem, drošību, pieprasa Eiropas regula, lai izskaustu viltotu zūliem un kaitīgu tirgu. Noskenējot unikālo 2D kodu uz iepakojuma, datorprogramma nosūta informāciju uz Eiropas datubāzi, kur tiek pārbaudīti zūliem raftotāji. Pagaidām gan vēl nav nācis saskarties ar medikamentu neatbilstību izvirzītajām kvalitātes prasībām.

Vai cilvēki uz aptieku iet tikai pēc zālēm?

Laucos cilvēki nav tik stingri kā pilsētā. Reizēm svarīgāk par zālēm viņiem ir izrunāties, pastāstīt ne tikai par savu kaiti, bet arī par mājniekiem, suni un kaķi. Lūznavā viena tante ar visu kaķi atnāca pie manis uz aptieku, jo bija reiz to izglābusi no drošības ves-

smuka Si mas ka en te, kas seko saimniecei l dzi vi as gait s. Daudzi z u pirc ji ir vientu i, gados veci pension ri. Jauni cilv ki, kuriem darbs pils t , parasti ar z les nop rk tur. No Cisk diem uz divpadsmit kilometrus att lo R zekni v l kurs autobuss, bet no L znavas turp nok t ir oti gr ti, t d cilv ki priec jas, ka z les var ieg d ties, nekur nebraucot. Daflk rt gad s, ka rsta parakst to z u obr d nav aptiek , ta u vi i nekurn un ir gatavi pagaid t, kad es t s atved u. Ta u m su cilv ki ir stipri. L znav pie manis n k devi desmit gadus veca tante, kura ne tikai savu, bet ar kaimi ienes d rzi u uzrok ar l pstu.

Vai ar vienu aptieku Ciskādos jūs varētu izdzīvot?

Noteikti n . Jo viet jo iedz vot ju pirktsp ja ir p r k maza. Te mums nav sava imenes rsta, L znav ir, un tas ir j tams ar aptiekas darb b .

Ar kādām domām aizņemts prāts, kad beidzat darbu aptiekā?

P c darba labpr t parosos ap pu u dob m un piem jas d rzi , kur audz ju burk nus, bites un citus d rze us imenes galdam. Ko umd rzs ir vair k sirdij, un pal dz p rsl gt domas no darba, kur man j b t gluffi k psihologam, j uzklausa dafl di, biefl i vien ar smagi st sti. V l v ram ir lauku saimniec ba, kur audz jam ga as un piena lopus, bet es tur vair k esmu ciemi , ne izpal gs.

Ģimenes atbalstu jūtat farmaceita darbā?

J . D ls pal dz izn s t z les, kuras tobr d nav biju as uz vietas, lai vec kiem cilv kiem nevajadz tu otrreiz m rot ce u uz aptieku. Ja t l ks gabals, tad ar divriteni aizved. Vi am, devi pdsmitgad gam jauneklīm, jau nav gr ti. V rs str d par autobusa oferi, vad skol nus pa visu pagastu, un daflk rt, pa i gripas laik , pa ce am n kas aizvest z les att l k nost r saslimu ajiem. Vi i autobusa mar rutu zina un izn k pretim uz ce a. Savuk rt desmitgad g meita labi p rzina aptiekas kr jumus, prot atrast, kur st v biefl k piepras t s z les. Vi a var tu k t par mana darba turpin t ju tre aj paaudz .

Vai izdodas atrast laiku paceļot?

Darba d nekur t lu nevaru at auties aizce ot. P rn gan ar imeni p ris dienas pavad j m Igaunij . P rnav bij m pie j ras un akvapark ó oti patika. TM gad ceram aizbraukt uz Lietuvu.